

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6MCdo/11/2013
Identifikačné číslo spisu:	1510207789
Dátum vydania rozhodnutia:	24.10.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1510207789.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne Credium Slovakia, a. s., so sídlom v Bratislave, Einsteinova 21, IČO: 35 845 490, proti žalovanému D. Y., bývajúcemu v H., zastúpenému advokátskou kanceláriou Consilior Iuris s.r.o., so sídlom v Bratislave, Miletičova 23, v mene ktorej vykonáva advokáciu ako konateľ advokát JUDr. Michal Kemka, o zaplatenie 10 968,78 EUR s prísl., vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 40 C 128/2010, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 21. novembra 2012 sp.zn. 15 Co 197/2011 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 21. novembra 2012 sp.zn. 15 Co 197/2011 vo výroku o trovách konania z r u š u j e a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej aj odvolací súd“) označeným rozsudkom potvrdil žalobu zamietajúci rozsudok Okresného súdu Bratislava V (ďalej aj „súd prvého stupňa“ alebo „prvostupňový súd“) z 27. januára 2011 č.k. 40 C 128/2010-154. Zároveň vo výroku o náhrade trov konania rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania 453,49 EUR do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa vo veci samej odôvodnil jeho vecnou správnosťou. Zmenu výroku prvostupňového rozsudku o trovách konania odôvodnil tým, že predmetom konania bol spor zo spotrebiteľskej - leasingovej zmluvy, preto súd prvého stupňa mal pri výpočte trov právneho zastúpenia za jednotlivé úkony právnej služby vychádzať z jednej trinástiny výpočtového základu a nie z tarifnej hodnoty veci. Uviedol tiež, že žalovanému nebolo možné priznať „žalobkyňou“ zaplatený súdny poplatok vo výške 658 eur, nakoľko mu takéto trovy nevznikli.

Na základe podnetu žalovaného podal proti označenému rozsudku krajského súdu v časti výroku o trovách konania mimoriadne dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky. Navrhol rozhodnutie krajského súdu v napadnutom výroku zrušiť a vec mu v rozsahu zrušenia vrátiť na ďalšie konanie. Mimoriadne dovolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci krajským súdom v otázke

rozhodovania o náhrade trov konania účastníkov. Uviedol, že v prejednávanej veci bol voči žalovanému uplatnený nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, no pre výpočet odmeny jeho zástupcu (advokáta) za jednotlivé úkony právnej služby nebolo možné použiť ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) vyhlášky 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z.z.“). Novelou tejto vyhlášky, účinnou od 1. júna 2010, bol totiž za § 11 ods. 1 vložený nový odsek 2, podľa ktorého sa ustanovenie odseku 1 písm. b) nepoužije, ak bol klient v spore zo spotrebiteľskej zmluvy čo i len čiastočne úspešný. Keďže zástupca žalovaného prevzal jeho zastupovanie dňa 17. júna 2010 a žalovaný bol v konaní úspešný, malo sa pri výpočte odmeny zástupcu žalovaného vychádzať z tarifnej hodnoty veci. V súvislosti s poplatkovou povinnosťou žalovaného zaplatiť súdny poplatok za podaný odpor 658 EUR, ktorá mu bola uložená právoplatným a vykonateľným uznesením Okresného súdu Bratislava II z 2. júla 2010 č.k. 40 C 128/2010-53, uviedol, že aj takúto poplatkovú povinnosť treba považovať za súčasť trov konania v zmysle § 137 ods. 1 O.s.p.

Žalobkyňa vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu uviedla, že nesúhlasí s názorom generálneho prokurátora a rozhodnutie odvolacieho súdu považuje za správne.

Žalovaný sa k podanému mimoriadnemu dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal včas generálny prokurátor Slovenskej republiky (§ 243g O.s.p.) na základe podnetu žalovaného (§ 243e ods. 1 a 2 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 3 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu v napadnutom výroku o trovách konania a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je dôvodné.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak klientom je spotrebiteľ a ide o zastupovanie v spore zo spotrebiteľskej zmluvy.

Citované ustanovenie bolo vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 232/2010 Z.z. s účinnosťou od 1. júna 2010 doplnené o odsek 2, v zmysle ktorého sa odsek 1 písm. b) nepoužije, ak bol klient v spore zo spotrebiteľskej zmluvy čo i len čiastočne úspešný. Zároveň bol za § 20a vložený § 20b (prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. júna 2010), podľa ktorého za úkony právnych služieb, ktoré boli vykonané pred 1. júnom 2010, patrí advokátovi odmena podľa doterajších predpisov.

V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že išlo o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, že právny zástupca žalovaného prevzal jeho zastupovanie dňa 17. júna 2010 (č.l. 35) a že žalovaný bol v konaní úspešný. V zmysle ustanovenia § 11 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. bola preto aplikácia vyššie citovaného ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) tohto predpisu pre výpočet odmeny zástupcu žalovaného ako advokáta vylúčená. Správne sa pri výpočte tejto odmeny malo vychádzať z tarifnej hodnoty veci podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Právne posúdenie veci krajským súdom v tejto otázke tak nebolo správne.

Dôvodná bola aj námietka generálneho prokurátora týkajúca právneho posúdenia veci odvolacím súdom v otázke, či za súčasť trov žalovaného treba považovať aj súdny poplatok za podaný odpor, hoci ten nebol žalovaným doteraz zaplatený. Právny názor odvolacieho súdu, podľa ktorého sa takýto poplatok nestal súčasťou trov žalovaného, nie je správny. I keď žalovaný súdny poplatok za podaný odpor 658 EUR nezaplatil, je z obsahu spisu zrejmé, že povinnosť zaplatiť tento poplatok mu vznikla podaním odporu a bola mu uložená právoplatným a vykonateľným uznesením Okresného súdu Bratislava II z 2. júla 2010 č.k. 40 C 128/2010-53. Podľa názoru dovolacieho súdu súdny poplatok sa v zmysle § 137 O.s.p. stáva súčasťou trov účastníka konania nielen jeho zaplatením, ale aj vtedy, ak účastníkovi aspoň vznikla povinnosť ho zaplatiť, hoci tak doposiaľ neurobil. Súdna prax totiž štandardne umožňuje, aby účastníkovi občianskeho súdneho konania bola pri rozhodovaní o náhrade trov konania priznaná aj náhrada súdneho poplatku napriek tomu, že ho doteraz nezaplatil (porovnaj R 14/1976, ďalej uznesenie

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. júna 2008 sp.zn. 3 Obo 168/2007 a z komparatívneho hľadiska aj uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky z 15. mája 2002 sp.zn. 29 Odo 674, 675/2001).

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu vo výroku o trovách konania zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2 a 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.